

[Rasmussen (Gylling).]

stor Pris paa — han forsøgte en Sammenligning mellem det Blad og andre Blade, som skulde vise, at netop dette Blad var af meget stor Værdi —, og i vedkommende Artikkel, der indeholder en Slags Oversigt over de erhvervsmæssige Forhold ved Aarskiftet, staar der nogle Bemærkninger om, at det i høj Grad i de senere Aar har vist sig, at man her i Landet ved Karteller og Truster er i Stand til at øve en Indflydelse paa dansk Erhvervsliv, saa der i høj Grad trænges til, at man følger nøje med.

Jeg vil anmode det ærede Medlem, som kommer med saa mange Anmodninger overfor andre ærede Medlemmer her i Rigsdagen, om at læse nøje dette sit Partis Hovedorgan og se, hvad det har opdaget for længst — i hvert Fald havde opdaget ved Aarskiftet — og se, om ikke det ærede Medlem kunde følge sit Hovedorgan og finde, at det virkelig er Tilfældet, at man her i Landet har Prisaftaler og Truster, som er i Stand til — siger vedkommende Blad, „Berlingske Tidende — at øve skadelig Indflydelse paa Erhvervslivet.

Der er en anden Paragraf, som jeg har været lidt betænkelig ved. Det er § 8, som omhandler det saakaldte Rigsdagsudvalg paa 15 Medlemmer. Jeg husker, at da vi i Fjor gennemgik det da foreliggende Lovforslag, var Forholdet ganske vist dette, at der var lagt en stor Magt i det da tænkte nedsatte Raads Hænder, det kunde endog idømme Bøder og paa anden Maade direkte skride ind overfor de Selskaber og Truster, som man havde Opmærksomheden henvendt paa. Det kan man ikke mere, det foreliggende Lovforslag har egentlig kun en eneste Hensigt, Offentliggørelse af, hvad der er sket. Der kan ikke skrives direkte ind, der kan kun henvises til bestaaende Love, og disse er afgørende for, om der er sket noget urigtigt.

Jeg forstaar derfor, at det ikke er det samme Udvalg, og at der heller ikke kan kræves det samme parlamentariske Forhold, som man maatte kræve i Fjor; men jeg kunde alligevel ønske med Hensyn til dette Rigsdagsudvalg, at der var noget mere parlamentarisk Forbindelse mellem dette og Raadet, saadan at Rigsdagen noget mere kom til at staa til Ansvar for, hvad der kan ske, end Lovforslaget her giver Udtryk for. Det er noget, der maa ske kan tales om i Udvalget, men jeg vil i alt Fald for min Part sætte Pris paa, om der ligesom var mere Tilknytning mellem

det Rigsdagsudvalg og det Raad, som eventuelt nu skal nedsættes.

Maa jeg saa sige om selve Rigsdagsudvalget og Valget af dette, at jeg vilde finde det naturligt, om det nu bestaaende Erhvervsudvalg kom til ogsaa at beskæftige sig med denne Sag. Vi har, som der er bemærket før i Dag, snart saa mange Udvalg, at det kniber at finde Rede deri. Var det ikke ret naturligt, at netop dette Udvalg tog sig af denne Virksomhed?

Det er de to Paragraffer, som jeg særlig har ønsket at omtale. Jeg skal nøjes med de faa principielle Betragtninger, jeg indledede med, jeg har ikke mere at tilføje nu ud over dette, at jeg anser Tidspunktet for naturligt nu til at gennemføre dette Lovforslag, og jeg skal udtale, at mit Partis Velvillie er til Stede, og at vi ønsker at faa en hurtig og villig Behandling af Sagen og ønsker den fremmet.

Axel Dam: De Lovbestemmelser, der er nødvendige og berettigede overfor Sammensværgelser overfor Forbrugerne, synes mig at være indeholdt i Loven om Arbejds- og Erhvervsfrihed, den saakaldte Tugthuslov, hvor de gaar ud paa, at saadanne Aftaler ikke skal have noget Krav paa Retsbeskyttelse for Domstolene.

Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa, at Prisaftaler skal offentliggøres. I og for sig lyder det meget tiltalende. Hvorfor maa Publikum ikke vide, hvilke Priser de handlende og Producenterne er blevet enige om at overholde? Fagforeningerne gør jo ikke nogen Hemmelighed af deres Løntariffer, der ogsaa er en Prisaftale og derfor vel ogsaa maa falde ind under denne Lov, hvis den ikke skal være en Undtagelseslov. Naturligvis er det det sundeste og smukkeste, at man ærligt vedkender sig overfor Offentligheden, hvilke Priser man vil tage, men kan man strengt taget stille noget retligt Krav om Offentliggørelse? Er det ikke sundere at fjerne de Aarsager, der muliggør den Slags Misbrug af Forbrugerne?

Jeg skal ikke komme meget ind derpaa, men nøjes med at henvise til de principielle Udtalelser, som min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Hans Hansen, fremsatte, da et lignende Lovforslag tidligere blev behandlet her. Jeg skal blot pege paa en eneste Ting, den umaadelige Toldbeskyttelse, som Ølindustrien har. Et andet Eksempel blev omtalt forleden Dag af en Socialdemokrat: der var ikke Arbejdskraft til at bygge de Huse, der er